

manja na povzdigo prometa na tej progi, ker kolikor manj vlakov, toliko manj vagonov se rabi in toraj toliko več ji ostane od 74.000 gld. Država se do sedaj še ni ojunčila, da bi krepko nastopila. Mnoge peticije ki so se v ta namen vložile, niso imele uspeha, če tudi bi državi na tem ležeče biti moglo, kratko progo Celje-Velenje odkupiti, ker potem cela gornja proga Velenje-Zeltweg na vrednosti pridobi. Dr. Sernec sklenil je z besedami: „Ako ne nastopi kmalu zboljšanje, zamoramo postati čisto razdraženi in ob naš patriotizem popolnoma priti.“

Nato prebral je gospod dr. Sernec načrt peticije, na železniško ministerstvo, katera naj se tudi interesiranim državnim poslancem izroči. V tej peticiji zahteva se, da odkupi to železnično progo država, med tem časom pa se tudi vpelje tretji osebni vlak.

Gospod dr. Jabornegg navaja tarifo te proge in primerja tarife drugih železničnih prog. Tako znaša vožna cena za 10.000 kilogramov moke na progi Celje-Maribor-Spodnjidravobreg 89 kron, za ednako progo državne železnice 77 kron; za progo Celje-Velenje 44 kron, za ednako dolgo progo državne železnice 28 kron. Primerjal je tarifne cene tudi drugega blaga in našlo se je, da je na tej progi vožnja različnega blaga, povprečno vzeto, več kot za polovico dražja.

Potem ko je župan Stiger predlog g. dr. Serneca najtopleje priporočal, se je isti ednoglasno sprejel.

Predsednik zaključil je shod z zahvalnimi besedami za živahno udeležbo.

Mi se pa prav veselimo, da so se vendar enkrat Spodnještajarci spametovali in Slovenci in Nemci složno skupaj delajo, Spodnji Štajar iz krempljev južne železnice rešiti.

Vojna v Južni Afriki.

Sedaj priznavajo celo angleški časopisi, da je vojni položaj v Južni Afriki jako težaven. Tudi „Times“,

se najbolj jezim. Saj sem že večkrat rekel, da meni ne gre nič po sreči“, jezil se je ženin.

Med tem vstopi godec, ki je iskal, ali boljše rečeno, ki bi naj poiskal „protfirerja“. Napil in navlekel se ga je dobro. Krvave in solzne oči so mu stale izbuknjene. Opotekal se je s kota v kot.

„Klada pijana si vendar prišel“, pravi „protfirer“. Zdaj pa godci skup in hitro odidemo na nevestin dom. Zagodite eno „lušno“.

Godci stopijo skupaj in vrežejo takoj eno tako ki rada v noge gre. Vse je šlo dobro, samo godec ki je igral „debelo štimo“, zavozil jo je včas. Vsakokrat, kadar je tako napravil, dregnul ga je sosed s komolcem v rebre, češ, bolj pošteno igray!

Na nevestinem domu, tam, tam je bilo križ in groza. Nevesta je jokala in roke vila, kajti bila je skoro prepričana, da ženina ne bo. Mislila si je, da je ženina zgrevalo in da je noče.

Toda ta jok in ta žalost se je naekrat spremenila v veselje, kajti pred vrati se je začulo: „didel, didel, tum, tum, tum, trara, trara, bum, bum, bum.“

ki je ostala do zadnjega časa optimistična, piše, da se mora Burom, ki se morejo držati še dve leti, dokazati, da more storiti isto Anglija še 10 let, če treba. Radi narave dežele in temperamenta sovražnikovega se ne sme pričakovati, da bi kako posamezno gibanje ali kaka uspešna bitka napravila vojni konec; posamezni oddelki se morajo podati, a vedno bo ostalo še neko število Burov, katere bo treba preganjati tako dolgo, da se udadó ali pa, da popadajo mrtvi in ranjeni na bojišču. „Times“ piše, da je treba redno pošiljati v Južko Afriko nove čete ter se ne sme omejiti le na 30—50 tisoč mož. Če se to ne zgodi, „je mogoče, da bode trajala vojna še mnogo let“. Angleški vojni minister je povedal, da se je odpeljalo ali pa se še odpošlje 34 560 mož novih čet. O bojih na vshodu Transvaala se poroča, da operira general French dalje. Prišo je do raznih prask, v katerih je bilo 17 Burov ubitih in ranjenih ter 57 ujetih; 93 Burov se je udalo. Buri so vrgli dvoje vlakov s tira, katerih pa niso mogli opleniti, ker so jih pregnali Angleži.

Razne stvari.

Notica. Vinorejce opozarjamo na današnji razglas štajerskega deželnega odbora glede pridobitve žveplene prahu. Ta žvepleni prah, ki se bode oddajal letos pri deželnem poskuševališču v Mariboru in Gradcu, kakor je razvidno iz razglasa, je najfinejše vrste (90—95% droben) in se bo pred razpošiljatvo od deželnih strokovnjakov preiskal glede čistosti in drobnosti. — Naročnikom se pošljejo z žveplom vred tudi kratka navodila, kako se more uspešno žvepljati.

Od visokih Diešk na Koroškem. Ko sem bil še mlad šolar, imel sem do šole debelo uro hodá. Moji stariši videvši, da trpim posebno po zimi, naprosili so tedajšnjega učitelja gospoda J. T., da bi me vzel čez zimo na stanovanje, zato pa sem opravljal v cerkvi in doma lahka dela, tako, da sem se mu jako prikupil, na kar me je še dalje časa obderžal.

Vrata se odpro in v sobo stopi ženin in njegovi svatje. Žalosti je bil konec.

Napili so drug drugemu dolgo zdravje in srečo, potlej so se pa podali v cerkev, kjer je Lukec pred oltarjem prav možko rekel trikrat „da.“

Tudi jaz „Šimen iz Šent Jurja“ sem bil na tej „ofceti.“ Godec, ki je iskal „protfirerja“ in protfirer sam sta me prosila, naj nikjer ne povem, kako se je na Lukčevi ženitvi godilo. Obljubil sem njima sicer, da bom molčal, toda ker sem po poroki dobil le iz „fingreta“ jest in iz rešeta pit, me je jeza zgrabila in sklenil sem to resnično povest napisati, da jo zvedo vsi tisti, ki jo berejo. Če se pa kateremu ne dopade, naj jo pa ne bere. Kateremu se pa dopade tisti jo naj pa bere in mene bo veselilo. Čisto mlade lepe deklete jo ne smejo še zdaj brati, ker o ženitvi jim ni treba še nič vedeti, ampak naj še počakajo nekaj pustov, ko se bodo same ženile. No, potlej pa tako ne bodo hotele brati, ker skusile bodo že same kaj je ženitev. Z Bogom! Na svidenje pri kaki drugi povesti!

Prišli so pa tudi večkrat častiti gospod kaplan A. O. na kratek čas k nam in se pogovarjali o marsičem. Enkrat so govorili tudi o državnem zborovanju in rekli, da bode vsak stan volil svoje zastopnike. Navzoča učiteljica pa je vprašala gosp. kaplana, če bojo tudi kmetje si volili kmete in če bojo potem tudi kmetje kot zastopniki svojega stanu — šli na Dunaj! Ja — so rekli gospod kaplan: kmetov pa ne bodo pustili na Dunaj. Če bi kmetje sedeli v državnem zboru, bi gospodje mogli tako voziti, kakor bi jim kmetje pot nadelovali; to bi pa ne bilo dobro. Rekli so tudi, da ne znajo kmetje z državnim premoženjem tako gospodariti kakor gospodje, vendar pa zna enkrat do tega priti, da se bodejo kmetje toliko zbrihali in ne pustili se po drugih stanovih zastopati, pa to ne bode še tako hitro. Glejte kmetje, to je bil odkritosrčen pastir. — Blag mu spomin. Kako pa je zdaj, ko je tudi kmet za državni stan sposoben?!

Iz Teharjev. Burni čas, čas volitve je pred pragom. Naši nasprotneži, napetneži, delajo na vse kriplje ponoči in podnevi, z vsemogočimi sredstvi, da bi nas razdražili. Ne zamerimo jim, saj ne vedo, da tisti, ki za vrv najbolje vleče, najgloblje v lužo pade. Pri nas imamo dva taka, ki sta pred malo časa si prišla v Teharje kruha iskat, a sedaj, bi pa že rada vse Teharčane strahovala in po svoji volji odbornike odbirala, kar pa ne gre. Sramotno bi bilo za nas Teharčane, če bi mi mogli tako plesati, kakor ta dva godeta. Pridobila sta si ta dva prenapetneža poleg sebe še dva druga, tako da so sedaj že štirje, ki jim kri narobe po žilah teče in bati se je, da bodo zdijvali predno do volitve pride, ker že kar tudi ponoči z lučjo okoli divjajo kakor kresnice o kresu ter se okoli kmetov smučejo; ali mi kmetje nismo tako neumni, da bi v njihov koš poskakali. Te neumneže pustimo le na strani, naj si pete brusijo kolikor se jim poljubi, mi pa stojmo trdni, pa združimo se, da bomo ložje tudi lepo božjo hišo postavili, ker vrag si že na vso moč prizadeva, to zbrani skozi svoje zveste pomagače, kateri nas s svojim narodom zmotiti hočejo. Kaj li hočejo? Slovenci smo tako vsi, samo da mi smo miroljubni Staroslovenci, oni pa so takorekoč — „Jungovci“, ki sejejo med mirne ljudi le prepir. — Dragi kmetje! mi držimo se stare vere in tudi starega miru, pa ne poslušajmo teh novih miruničujočih rogoviležev, kakor tudi tistih slinastih pridig ne, ki jih nekdo iz Teharjev v „Domovini“ na vsa usta razklada, kjer teharski dopisnik pamet išče. Pa naj jo le išče, saj je tudi tam našel ne bode. Mi hočemo voliti miroljubne može, ne pa takih, ki za vsako mrvico iščejo časti pri sodnji, tako, kakor se je to pretečena leta godilo, ko še ena tožba ni končana bila, se je že druga pričela. Takih narodnjakov varuj nas sam Bog. Saj vemo: advokati so imeli na Teharji pa najboljšo žetev. Skrbimo dalje, da bomo izvolili take može, ki bodo sami gospodarili, ne pa tajnik, da ne bomo strahovani, kakor se je to prej godilo, da se je hrulilo nad ubogim kmetom, če je imel kaj pri občini opraviti, pa ni znal besede prav po novi slovenščini postaviti. Takega se je kregalo in zasra-

movalo, kakor da bi bil slabši kot zarikern pastir. Kmetje, zdaj je priličen čas, da se takih nepotrebnih strahovalcev otresemo. Res je sicer, da je dosedajni tajnik odstopil, ali ko bi pa njegovi ljubljenci zmagali kar hitro bi prišel nazaj v svoje prejšnje gnezdo. Tudi naša cerkev bi potem kmalu postala porušen grad in tam bi imeli oni prenapetneži lep spominek ker so tako neumno ravnali, ko so hodili na tiste doktorske shode, kjer so dobro jedli, pili in plemeniti kadili, cerkev pa brez strehe imeli, misleč: če gre dež, saj imamo „marele“. — Ne, kmetje, to se ne sme zgoditi! Bodimo možaki, in zmagali bomo! Pravilno rečeno: združimo se in kaka dva para možičeljnov na cedilu pustiti. Pojdimo dalje. — Da je sedanji odbor dobro gospodaril, ni nobeno čudo, saj je jemal v celih šestih letih večje občinske doklade kakor prejšnji; gotovo pa ni nobeden iz svojega žepa v občinsko blagajno denarja nasipal. Gotovo pa bodejo novi občinski odborniki boljše gospodarili, ker ne bojo denarja nazaj dajali tistim, ki so bili kaznovani. — „Domovina“ piše, da Nemci na slovenski zemlji dobiček delajo. Poglejmo jih „prefrigance“! ali pa mi štorovska tovarna spala pet let? Zakaj jo pa takrat ni kupil kak slovenski bogataš? in napravil, da bi potem Slovenec na slovenski zemlji dobiček delal! Grdo in graje vredno bi bilo, če bi mi zato pošteni Nemce sovražili, če so denarje iz drugih krajev prinesli in mi boljše živimo. S tistimi dopisi v „Domovini“ pa se le skrijte, nas ne bodete z njim oplašili. Mi bodimo previdni, pa ne verjamimo tistih zvijač, saj onim se bodo možgani zmešali od „prevelike požnosti“. Mi nismo neumneži, kakor oni pišejo, tudi ne judeži ter demokrati, če po naši vesti si za naš blagor prizadevamo. Miroljubni Teharčani.

Iz Ljutomera. Dragi mi „Štajarc“: Do sedaj s nam veliko veselja s tvojim listom napravil. Že dolgo čitamo izvrstne in potrebne nauke za naš kmetiški stan in radovali bi se ako bi ti na vsaki tretji dan izhajal. Posebno dosedaj so te črtili duhovniki in odvetniki (advokati) a zdaj le so še spoznali tvoje mnogovredna in koristna dela in nauke, katere nam ti podajaš. Danes 24. marca to je na črno nedeljo so celo naš Gospod dekan Ivan Skuhala namesto pridige Štajerca brali iz prižnice. Mnogo gospodov je prišlo v cerkev, kateri še niso videli svete cerkve znotraj, ako ravno že stanujejo od 2 do 8 let na našem trgu, n. pr. dr. Rosina in njegova obitelj. Kontrolor Ivantschitsch z njegovo milostljivo dr. Michelitch i. t. d., ker sem še le kratek čas v Ljutomeru in vseh gospodov po imenu ne poznam.

Iz Polanc pri Ptuj. (vojaški nabor). Iz Polanc se nam poroča: Pri letošnjem vojaškem naboru v Ptuj potrdili so k vojakom iz naše občine izmed 19 fantov pa celo 13 kaj takega se redko kje, a pa nikjer ne zgodi. To priča kake korenjake imamo mi v naših mladenčih. — Vsa dekleta opozarjam na to.

Samomor. V takozvani „delavski koloniji“ v Mariboru prerezala si je 36letna delavčeva žena Antonija Leim z britvijo vrat ter je bila takoj mrtva.

Pri Sv. Bolfenku fare majšperske pri Ptuj je dne 26. marca požrla svinja enega ³/₄letnega otroka skoraj popolnoma. Stariši ne puščajte otrok samih.

Obsodbe. Obsojen je bil pri okrožnem sodišču v Mariboru visokočastiti gospod **Šegula**, urednik časnika „Südsteirische Presse“ na 100 kron kazni, ker je razžalil gospoda **Friedr. pl. Kalchberg-a**. **G. Kalchberg-a** zastopal je gospod **dr. Ambrositsch** iz Ptuja, **Šegula** pa gospod **dr. Glaser** iz Maribora. Porotniki potrdili so jim šest stavljenih vprašanj enoglasno. Dalje, obsojen je bil pri okrajnem sodišču v Kozjem gospod **Muršič**, kaplan od Sv. Benedikta na 100 kron, zaradi razžaljenja poslanca **g. dr. Pommerja** in isti **g. Muršec** bil je dne 3. aprila zopet obsojen na 100 kron kazni pri okrajnem sodišču v Ptuj, zaradi razžaljenja časti napram **g. Kalchbergu**. Isti dan in zaradi enakega razžaljenja na časti kakor **g. Muršec**, bil je v Ptuj obsojen **g. dr. Brumen** na 300 kron denarne kazne. Gospodje naj le vedno tako naprej gonijo, bodejo vsaj reveži denar dobili.

Iz Leskovca v Halozah. (Kje je bilanca?) Konzumno društvo v Leskovci imelo je na letošnjo pustno nedeljo svoj glavni shod. Na dnevnem redu stalo je: nova volitev načelnika in pregled računov in bilance. Gospod kaplan nasvetoval je, naj bi se izvolilo **g. župnika** načelnikom konzumnega društva; ta predlog pa se je z vsemi glasovi razun enega (**g. kaplanovega**) odklonil in nato bil je načelnikom izvoljen muzikant **Filip Krajc**. Učitelj gospod **Brunker** predložil je bilanco (letni sklep računov), kateri je bajé izkazal 240 kron „čistega dobička. Ta izid je tem presenetljivši, ker konzum usmiljenim bratom v Gradcu niti obresti od dolžnih 4000 kron ni zmožel plačati. Samo ob sebi umevno je, da se tam prav „lušno“ godi. Konzumna gostilna bila je prenapoljena in gospod župnik in kuharica imela sta dosti opravila z natakanjem vina in piva svojim gostom. Muziciralo in plesalo se je do dveh po polnoči. Na pustni torek vršil se je v konzumni krčmi drugi praznik, pri katerem je gospod župnik na kitaro, organist pa na gosli k plesu igral. — Mi čakamo pa že dva meseca na bilanco, katera bi se, glasom pravil § 17 v „Südsteir. Presse“ in v „Slovenskem Gospodarju“ razglasiti morala. Ven toraj z bilanco, da bomo vsi videli, če je ista tudi pristna.

Poslano.

Iz Črešnjevec. Javno pismo na **g. župnika Janez Sušnika**. — Glej ljudstvo in strmi, to je brezverec, pagan, socialdemokrat itd., ker napade duhovna, boste kričali po vaši stari navadi, ko boste brali to pismo. Gospod župnik le pomirite se, stvar je drugačna in se bodeva v lepem pogovorila. — Mnogokrat sem že moral slišati, da ste me črnili in se trudili mi na ogledu pred ljudstvom škodovati. Nisem se brigal za Vaše napade, ter mislil da ste še mladi, brez skušnje in mogoče še pridete do sprevidnosti. Napadli ste me zadni dve nedelji celo iz prižnice in prišla mi je vendar potrpežljivost do vrhunca. Šuntali ste med drugim, da bi me naj občinski odbor izobčil, ker ne živim v zakonu itd. Vi me silite v boj. Javno vas

tirjam gospod župnik, da mi dokažete, na kateri strani moje ravnanje ni pravo. Kje in kedaj dajam z mojim osebnim obnašanjem ali hišnim redom pohujšanje ali slab zgled. Ponosen sem, da me ljudstvo ljubi ter živim z istim sploh v najlepšem miru in složnosti. Ako niste na očeh in umu slepi, pogledjte v kak položaj ste Vi z Vašim nepohvalnim delovanjem našo faro spravili. Z vašim hujskanjem v spovednici, na prižnici in pri drugih priložnostih ste vkoreninili sovraštvo in prepir med zakonske, sosede, brate. Zamotali ste tu in tam sosede in brate v sodnijske pravde. Povejte mi, kaj Vas briga moja oskrbnica. Jaz sem samec brez sorodnikov. Oskrbnica je poštena udova višje starosti, od ljudstva splošno spoštovana. Potrebujem tisto pri mojem gospodarstvu. Dokažite mi najmanjšo nespodobnost. — Tudi Vi imate oskrbnico, mladinko, katero ste si izvolili v Dobovi, kjer ste bili kaplan, ko je izstopila iz šole. Jeli Vam ista v potrebo. — Ne. — Njena naloga je, da Vam popravlja postelj, in se kratkočasi v Vaši ekstrasobi, kedar odide druga družina na delo. Da jo pošlete v toplice, in jo popihnete skrivaj za njo; seveda iz krščanske ljubezni do bližnjega. Koliko grenkih solz je Vaša rajnka mati zavoljo te osebe pretočila, koliko zatiravanja od Vas pretrpeti mogla. — Imate pa še tudi pametno kuharico, katera pa ne uživa pri Vas posebno milosti. Tudi neka tretja oseba se pomika po farovžu. Da se nikjer v fari toliko prepira in krega ne povzroči kakor ravno v farovžu, je obče znano. Pri tem, da brez vzroka napadate in zatiravate najpoštenejše osebe in rodbine in jih črnite, občujete v prijateljstvu po drugem kraju z družinami, ktere ne uživajo posebnega glasu, samo ker Vas hvallizujejo in se Vam uklanjajo. Vse to in drugo me ne briga, — samo prosim pustite me v miru, saj Vam gotovo še nisem hodil na pot, niti Vam storil najmanjše krivice. Mi spoštujemo milega dušnega pastirja, ne pa zagrizenega preganjača. Mi ljubimo spovednico, v kateri se dobiva duševne tolažbe in prižnico s ktere se razlaga sveti evangelj in božja beseda in vtrjuje ljudstvo v krščanski veri ne pa uganja bedasta politika in napada in ščuje mirno ljudstvo. S častitim **g. kaplanom** sem zahajal vedno v najlepši zastopnosti in veselila me je njih družba in govori. Žalibog, da so dobrotljivega gospoda predstavili č. g. knezoškof za provizorja. Ostali bodo celi fari v dobrem spominu. Dobri pastir popravi slabe ovce, — slabi pastir pokvari dobre ovce. Besede mičejo zgledi pa vlečejo.

Toliko za danes. Če pa še ne bode ljubega miru, slišali bode te takšne zanimive, neverjetne, a vendar resnične pripovedke, da Vam bodo dolgo časa po ušesih šumele.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici 30. sušca 1901.

Johan Novak.

Zunanje novice.

Predrznost burskega generala Deweta. Neko noč hodil je angleški vojak na straži po železnici 20 milj daleč od Johannesburga. Naenkrat je skočil